

ÁLLÁSPONT

KOVÁCS ANDRÁS
ÚJSÁGÍRÓ

Túlóra

Evek óta van már borkurzus a Szegedi Tudományegyetemen, sorba állnak rá nem csak a diákok, a tanárok is. Évek óta van már borverseny az SZTE-n, ahol kiválasztják a felsőoktatási intézmény borát, a megfizethető és az elitebb kategóriában, sőt, karoknak is van már saját boruk. Újságírói munkám egyik legérdekesebb riportja volt, amikor elkeveredtem az egyik ilyen borbírálatra, ahol meglehetősen furcsán néztek rám. Kiderült ugyanis, hogy merő tévedésből invitált a teljesen zártkörű eseményre Dlusztus Imre, a szegedi borfesztivál egyik megálmodója. De ha már ott voltam, el nem zavartak, s azóta is csak egyetemi tanévnyitón, vagy más roppant fontos

A jó bor mértékkel
egészséges.

eseményen láttam olyan kis alapterületen annyi professzort és akadémikust, mint ott.

Mindenki értőn és humorral beszélt a vakon kóstolt borról, a prímet Szabó Gábor akkor még rektorként vitte. És nem azért, mert ő volt a legmagasabb rangú, egyszerűen irigylésre méltóan könnyedén, ugyanakkor megfontolásra érdemesen nyilatkozott egy-egy tételről. Fizikusként talán nem volt annyira szakértő, mint a kémia professzora, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, vagy az SZTE Orvosi Vegytani Intézetének egyetemi tanára, de hatásosan adta elő.

Az utóbbi két úr valamelyikétől hallottam talán legmeggyőzőbben, hogy a jó bor mértékkel egészséges, és egy pohárnyi ital alkoholtartalma pozitívan nyugtatja az embert. A sokadik pohárnál más a helyzet, az már a nyelvet is oldja, s ezt én is tapasztaltam a borbírálat vége felé. Persze nem arról volt szó, hogy spiccessé vált volna a tisztelt zsűri, de azért volt valami hatása a bornak, hiába teltek a kezdetben üres kancsók, amelyekbe a szájban megforgatott, de le nem nyelt bor került. Maradjunk annyiban, az esemény a tervezettnél hosszabbra nyúlt, amit senki sem bánt, olyan boros anekdoták, megtörtént – vagy majdnem úgy történt – dolgok kerültek elő, hogy mindenkinek megérte a túlóra.

➔ kovacs.andras@delmagyar.hu